

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσόσπηλαιωτίσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 22

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 177.)

— Ἐλα ἐδῶ, Νέανδρε, εἶπεν ἡσύχως. Ἐλθ σιμὰ εἰς τὸν πατέρα σου! Εἰς αὐτὸ παίω κ' ἐγώ, διότι ἡργητα νὰ λάβω τὴν ἀπόφασιν ποῦ ἔπρεπε νὰ λάβω. Σωστὰ εἶπεν ὁ Ἀγρίππας· εἶσαι νέος καὶ δὲν εἰξεύρεις τί λέγεις. Ἀλλὰ δὲν θὰ σε ἐκθέσω περισσότερον εἰς τὸν πειρασμόν. Κυρὰ—Γουδούλη, ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ σήμερα νὰ μαζεύῃς καὶ νὰ συσκευάζῃς τὰ πράγματά μας, τὰ παλαιὰ μας αὐτὰ ἐπιπλα, τὰ ὅποια ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοὺς προγόνους μας, καὶ τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν ἐστίαν μας ἀφ' ὅτου περιπλανώμεθα ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, ὅπως ἄλλοτε ὁ Κάιν. Δὲν παύομεν ἡμεῖς. Φεύγομεν τὴν διαφθοράν τῶν ἀνθρώπων. Ἀγρίππα Νέανδρε. Ἐμπρός! Εἰς ὅκτὼ ἡμέρας θέλω νὰ φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ!

Χωρὶς λέξιν ν' ἀποκριθῇ, ὁ Νέανδρος ἐκυψε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἠκολούθησε τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἀμέσως ἐκτελὼν τὰς διαταγὰς τοῦ πατρὸς του. Ὁ νέος Βόερ, κατεντροπιασμένος διὰ τὴν παροδικὴν ὁρμὴν του τῆς ἀνεξαρτησίας, ἤρχισε νὰ ξεβιδῶνῃ διὰ φόβους μηχανὰς καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἤρχισε νὰ καρφώνῃ, νὰ συσκευάζῃ εἰς δέματα ἔβη ἤθησε τὴν μητέρα του καὶ τὰς ἀδελφὰς του νὰ ξεκερμάσουν τὰς εἰκόνας καὶ νὰ μεταφέρουν εἰς τὰ μεγάλα ἀμάξια τὰ πελώρια κιβώτια, εἰς τὰ ὅποια ἐφυλάττοντο τὰ οἰκογενειακὰ κειμήλια. Τὴν ὀγδόην ἡμέραν διελύθη εἰς τὰ μέρη αὐτῆς ἡ ξυλίνη οἰκία, τὰ τεμάχιά της ἐφορτώθησαν ἐπὶ τῆς τελευταίας ἀμάξης, καὶ ἡ ἀποικία ἐξεκίνησεν.

Ὅταν ἡ συνοδὴ διῆλθε ἐμ-

πρὸς ἀπὸ τὸ Μασσαϊχώριον, οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαύλεως ἔτρεξαν ν' ἀποχαιρετίσουν τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἐμελλον νὰ χωρισθοῦν καὶ τοὺς ὁποῖους, κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον αὐτὸ διάστημα τῶν ἐγκαρδίων σχέσεων, ἔμαθαν ν' ἀγαποῦν καὶ νὰ σέβωνται.

Με πολλὴν λύπην πρὸ πάντων ἀπεχωρίσθησαν ἡ Κοραλία, ἡ Μάρθα καὶ ἡ Λίνα. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ Βόερ ἦτο ἀμετάκλητος. Εἶχε διατάξῃ, καὶ οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἐτόλ-

μα ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὸν λόγον του.

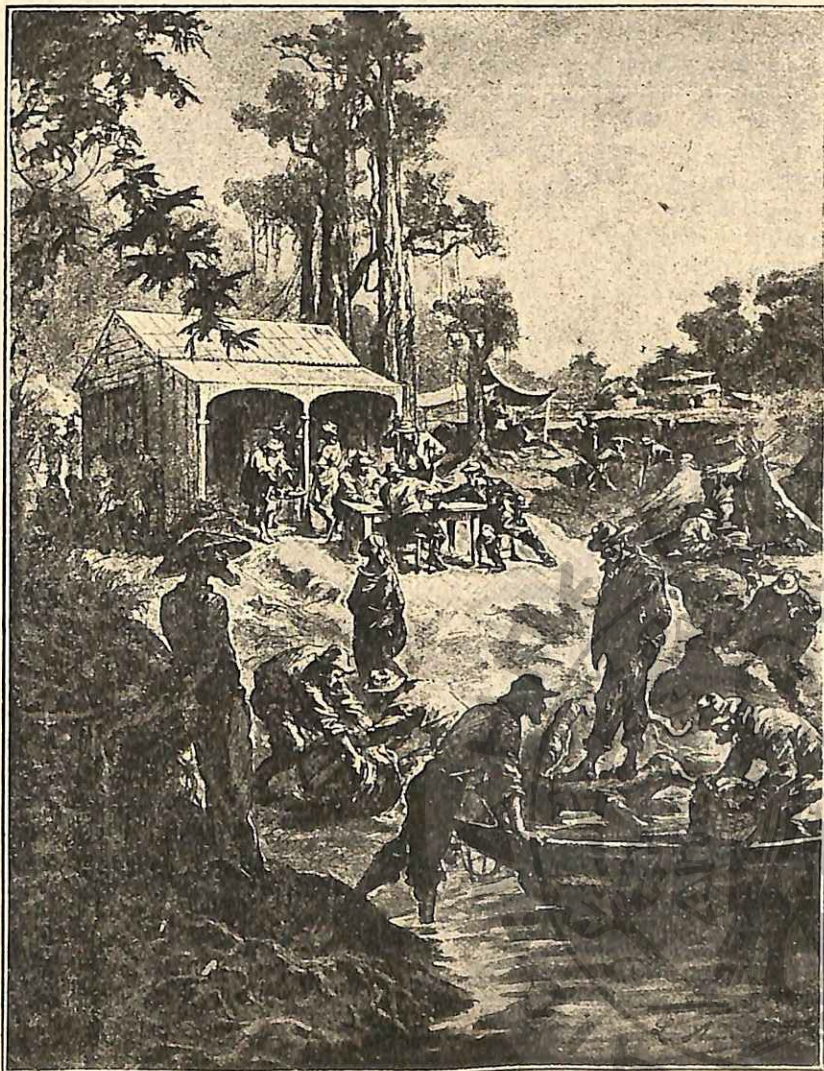
Μετ' ὀλίγον αἱ βαρεῖται ἄμαξαι, βραδέως κυλιόμεναι, ἀπεμακρύνθησαν, ἐξηφανίσθησαν μακράν, διευθυνόμεναι πρὸς Βορρᾶν, καὶ δὲν ἐφαίνετο πλέον τὸ λευκὸν μανδῆλιον, τὸ ὅποτον ἡ Μάρθα ἐσειεν ὡς σημεῖον ἀποχαιρετισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ.

Ἐξ ἄφνης ἡ μετανάστευσις κατέστη τρομακτικὴ· ὅμοια πρὸς ἀνθρώπους κατοικοῦντας εἰς τὰς ὄχθας ποταμοῦ, ἡσύχου τὴν ἐσπέραν ἀλλ' αἰφνιδίως ἐξογκωθέντος ἀπὸ τὴν τῆξιν τῶν χιόνων, οἱ μεταλλευταὶ κατεπλημμυρήθησαν πανταχόθεν ἀπὸ τὸ φοβερόν ἐξογκωθὲν ἀνθρώπινον κύμα. Ἡμέραν τινὰ ὁ Γεράρδος, ὅστις εἶχε κλίσιν εἰς τὴν στατιστικὴν, ἐπανῆλθεν ἀπὸ μακρὰν περιόδειαν, βεβαιῶνων ὅτι οἱ μετανάσται ἦσαν ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν δώδεκα ἡ δεκατριῶν χιλιάδων.

Τὸ πολυτάραχον, θορυβῶδες, ἐπιδρομικὸν τοῦτο πλῆθος εἶχεν ἐγκατασταθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ ποταμοῦ· ἡ ἐλαχίστη παρὰ τὰς ὄχθας θέσις ἐγένεν ἀντικείμενον φιλονεικίας μεταξὺ τῶν πρώτων ἐλθόντων καὶ τῶν ἄλλων· ἀταξία, ἀναρχία καὶ σύγχυσις ἐπεκράτει εἰς τὴν αὐτοσχεδιασθεῖσαν ἐκείνην πό-

«Τὸ πλῆθος εἶχεν ἐγκατασταθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ ποταμοῦ.»

